ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

"ΕΚ ΤΩΝ ΚΡΥΦΙΩΝ ΜΟΥ ΚΑΘΑΡΙΣΟΝ ΜΕ,,

Τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Χριστοφόρου Παπουτσοπούλου Ἱεροκήρυκος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν.

Ἰδοὺ φωνὴ ταπεινῆς ἱκεσίας. Ἰδοὺ φωνὴ θερμῆς ἐπικλήσεως πρὸς τὸ θεῖον ἔλεος. Ὅσον προάγεται ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν ἀρετήν, καὶ ὅσον ἀποκτᾷ μεγαλυτέραν αὐτογνωσίαν, τόσον περισσότερον αἰσθάνεται ὅτι εἶναι παρὰ ὅλα τὰ ἅγιον τοῦ Θεοῦ ἐντολῶν. Δὲν ἀκούετε τὸν προφήτην; Ἡ καρδία του ἐφλέγετο ἀπὸ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν Θεόν. Ὁ νόμος καὶ αἱ ἐντολαὶ τοῦ Κυρίου ἦσαν τὸ καθημερινόν του ἐντρύφημα. Εἰς τὴν σκέψιν τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν μελέτην τῶν λόγων του εὕρισκε τὴν ὑψίστην ἱκανοποίησιν τῆς ψυχῆς του, χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν ἀνέκφραστον.

Καὶ ὅμως, αὐτὸς ὁ ἴδιος, ὅταν ἔστρεφε τὴν ἔρευναν εἰς τὸ ἐσωτερικόν του, ὅταν συνέκρινε τὴν ζωήν του πρὸς τὸ θεῖον θέλημα, εὕρισκεν ὅτι ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὴν τελειότητα, τὴν ὁποίαν ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ ζητεῖ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον. Καὶ τεταπεινωμένος, λοιπόν, ἀνεφώνει: «παραπτώματα τίς συνήσει;» Ποῖος ἠμπορεῖ νὰ γνωρίσῃ τὰ παραπτώματα εἰς τὰ ὁποῖα, χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ καὶ χωρὶς πολλάκις νὰ τὸ ἀντιλαμβάνεται, ὑποπίπτει; Καὶ διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν ἐνοχὴν ἐκ τῶν τοιούτων ἁμαρτημάτων, καταφεύγει εἰς τὸν Θεόν, «ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με». Ἀπὸ τὰ παραπτώματά μου αὐτά. Κύριε, τὰ ὁποῖα δὲν ὑπέπεσαν εἰς τὴν ἀντίληψίν μου καὶ εἶναι κρυμμένα ἀπὸ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μου, σύ, Κύριε, καθάρισόν με.

«Ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με».

Ὦ ἀδελφέ μου, ἐὰν ὁ ἐκλεκτὸς ἐκεῖνος δοῦλος τοῦ Θεοῦ, ὁ ἔνδοξος προφήτης καὶ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς εἶπεν ὅτι ἦτο ἄνθρωπος ὅπως τὸν ἤθελεν ἡ καρδία του καὶ ἔπραττε τὸ θέλημά του, ἐὰν αὐτὸς παρεκάλει τὸν Θεὸν νὰ τὸν συγχωρήσῃ ἀπὸ τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια ἁμαρτήματά του, πόσῳ μᾶλλον ἡμεῖς; Σοῦ φαίνεται πολύ αὐτό; Ἀλλὰ σκέψου, πόσα ἀπὸ τὰ σφάλματά μας ἔχομεν λησμονήσει καὶ πόσα παραπτώματά μας δὲν τὰ ἔχομεν κἀν συναισθανθῆ. Πόσες φορὲς ἐλατήρια ἐγωϊστικὰ καὶ κενόδοξα μᾶς παρεκίνησαν εἰς συμπεριφορὰν ὄχι σύμφωνον πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ! Πόσες φορὲς ἡ ἐπιθυμία νὰ ἐπιδειχθῶμεν μᾶς ὑπέκλεψεν, ὥστε νὰ συμπεριφερθῶμεν μὲ τρόπον, ποὺ δὲν ἀπέπνεε τὸ ἄρωμα τῆς ταπεινοφροσύνης! Πόσες φορές, μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι τάχα εἴμεθα διαστικοί, παρελείψαμεν κάποιο καθῆκον ἀγάπης, κάποιαν ἐξυπηρέτησιν τοῦ πλησίον μας! Καὶ πόσες ἄλλες φορὲς ἀπὸ τὸν παλαιόν μας ἄνθρωπον ἐθέγαιναν ἀναθυμιάσεις, αἱ ὁποῖαι ἀνέδιδον τὴν ὀσμὴν τοῦ θανάτου καὶ ἐμόλυναν τὸν ἐσωτερικόν μας κόσμον! Καὶ εἰς πόσα ἄλλα ἀκόμη ἔχομεν ὑποπέσει, τὰν ὁποῖα οὔτε νὰ τὰ φανταισθῶμεν εἶναι δυνατόν!

Μᾶς φαίνονται ὑπερβολικὰ αὐτά; Ἀλλ'· ἂς ἐνθυμηθῶμεν τὴν τεραστίαν ὀφειλὴν τῶν μυρίων ταλάντων. Τὸ τεράστιον ἐκεῖνο ποσὸν δὲν τὸ ἀπαρτίζουν μόνον αἱ παραβάσεις τῶν ἐντολῶν: τοῦ κλέψεις» καὶ «οὐ φονεύσεις» καὶ «οὐκ ἐπιθυμήσεις» καὶ τῶν ἄλλων ρητῶν ἀπαγορεύσεων. Εἶναι καὶ αἱ παραλήψεις τῶν καθηκόντων, εἶναι καὶ τὰ ἐλατήρια τὰ ἀντίθετα πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς τὰ βλέπει, τὰ ἠξεύρει καὶ διὰ τὰ ὁποῖα δικαιοῦται νὰ μᾶς ζητήσῃ λόγον. Ἐὰν τὰ παραπτώματά μας αὐτὰ εἶναι κρύφια ἀπὸ ἡμᾶς, διότι ἡ συνείδησίς μας δὲν ἔχει τὴν ἀπαιτουμένην εὐαισθησίαν, ὥστε νὰ τὰ ἀντιληφθῇ, αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι εἶναι κρύφια καὶ διὰ τὸν Θεόν. Ἐνώπιον ἐκείνου «οὐκ ἔστι κτίσις ἀφανής» (Ἑβρ. δ' 13). Εἶναι ἐκεῖνος «μείζων τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ γινώσκει πάντα» (Α' Ἰωάν. γ' 20).

Καί, λοιπόν, τί θὰ γίνῃ τώρα; Θὰ μελαγχολήσωμεν καὶ θὰ ἀπελπισθῶμεν; Θὰ ἀρχίσωμεν θρῆνον καὶ ὀδυρμὸν καὶ θὰ καταστήσωμεν τὴν ζωήν μας ἀνιαρὰν καὶ ἐπαχθῆ; Ὄχι βεβαίως. Τὸ καθῆκον, ποὺ ἔχομεν, μᾶς τὸ ὑποδεικνύει ὁ προφήτης. Θὰ προσπέσωμεν μὲ ταπείνωσιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τῆς χάριτος. Θὰ καταφύγωμεν εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος «παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν» (Ρωμ. δ' 25). Θὰ ταπεινωθῶμεν ἐνώπιον τοῦ ἐσταυρωμένου Λυτρωτοῦ μας, ἔχοντες ἀκλόνητον τὴν πεποίθησιν ὅτι «τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας» (Α' Ἰωάν. α' 7). Καὶ μὲ τὴν πεποίθησιν αὐτὴν θὰ τὸν ἱκετεύσωμεν καὶ θὰ τοῦ εἴπωμεν:

Ἀνεξίκακε καὶ φιλάνθρωπε Κύριε, ἐὰν ἤθελες ὑπολογίσει τὰ παραπτώματά μου καὶ τὰς ἁμαρτίας μου ὅλας, ὅσας ἡ συνείδησις μοῦ ὑποδεικνύει, θὰ ἀπετέλουν αὐταὶ τεράστιον ποσὸν χρέους ἐνώπιον τῆς μεγαλωσύνης σου. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον αὐτά, Κύριε. Εἶναι καὶ τὰ παραπτώματα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ξεφεύγουν ἀπὸ τὴν ἀντίληψίν μου καὶ τὰ ὁποῖα σύ, Κύριε, μόνος, ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς, γνωρίζεις. Ἐνώπιον τοῦ θρόνου σου, Κύριε, προσπίπτω καὶ ζητῶ νὰ μὲ συγχωρήσῃς καὶ δι' αὐτά. Τὸ ἔλεός σου εἶναι ἄπειρον καὶ ἡ μακροθυμία σου ἀνεξάντλητος. Σὲ ἱκετεύω, Κύριε, μὴ ὑπολογίσῃς τὰ σφάλματά μου καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, ἀλλὰ νὰ συγχωρήσῃς πᾶν ὅ,τι ἡμάρτησα, εἴτε ἐν λόγῳ εἴτε ἐν ἔργῳ εἴτε ἐν γνώσει εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ, καὶ νὰ μὲ διαφυλάττῃς τοῦ λοιποῦ, ὥστε νὰ μὴ ἁμαρτάνω, ἀλλὰ νὰ εὐαρεστῶ ἐνώπιόν σου. Ὦ Κύριε, «ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με» Ἀμήν.

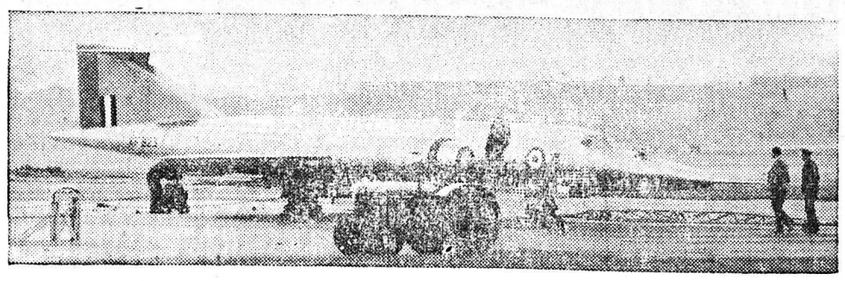

Τὸ ἐπαναστατικὸν βρετανικὸν ἀεροπλάνον ἀπὸ ἀνοξείδωτον χάλυβα Μπρίστολ 188 ἐξέρχεται διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τὸ ὑπόστεγόν του. Τὸ μονοθέσιον αὐτὸ μονοπλάνον θὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς ἐρεύνας σχετικὰς μὲ τὰ προβλήματα θερμότητος κατὰ τὰς πτήσεις εἰς ὑπερηχητικὰς ταχύτητας.

Εἰδήσεις, σχόλια, παρατηρήσεις

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΑΘΗΝΑΙ. (Ἰδ. ἀνταπόκρισις). Σχολιάζουσα τὴν ὑπογραφὴν τοῦ πρωτοκόλλου συνδέσεως τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν Κοινὴν Ἀγορὰν ἡ ἐφημερὶς «ΝΟΥΕ ΤΣΥΡΧΕΡ ΤΣΑΙΤΟΥΝΓΚ» τῆς Βέρνης ὑπογραμμίζει τὴν ἐξ αὐτῆς ἱκανοποίησιν τῆς κοινῆς γνώμης τῆς χώρας.

Περαιτέρω ἀναφέρει ὡς ἐξ ἴσου σημαντικὸν γεγονὸς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Γάλλου πρωθυπουργοῦ κ. Ντεμπρὲ εἰς Ἀθήνας, παρατηροῦσα ὅτι καὶ αὐτῆς ἡ κοινὴ γνώμη τῆς Ἑλλάδος ἠσθάνθη ἱκανοποίησιν.

Τέλος τονίζει ἀπεριφράστως ὅτι χάρις εἰς τὰς ἐπισήμους ἐπισκέψεις τοῦ προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως κ. Κ. Καραμανλῆ εἰς πρωτευούσας ξένων κρατῶν διελύθη τὸ συναίσθημα, τὸ ὁποῖον ἐδοκίμαζε παλαιότερον ὁ ἑλληνικὸς λαὸς πιστεύων ὅτι παραγνωρίζεται. "Οτι δὲν τὸν προσέχουν καὶ ὅτι δὲν ἔχει τὴν θέσιν, ἥτις τοῦ ἀξίζει.

Ἤδη—προσθέτει— ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἔχει ἀπαλλαγῆ τοῦ συναισθήματος τούτου κατόπιν μάλιστα καὶ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ πρωτοκόλλου συνδέσεως μετὰ τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς.

ΥΠΟΤΡΟΦΙΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΥΡΩΠΗΣ

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν ἀνακοινοῖ ὅτι τὸ Συμβούλιον Εὐρώπης χορηγεῖ 12μήνους ὑποτροφίας ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης δι' ὅλον τὸ ἔτος 1962. Αἱ ὑποψηφιότητες θὰ ἐλεχθοῦν ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐκ τούτου ἐξ θὰ σταλοῦν εἰς τὸ Συμβούλιον Εὐρώπης τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιλέξῃ ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ὑποβληθησομένων προτάσεων παρ' ὅλων τῶν κρατῶν —μελῶν ἕνα ὡρισμένον ἀριθμόν.

Ἕκαστος ὑποψήφιος θὰ συμπληρώσῃ ἔντυπον αἴτησιν τὴν ὁποίαν δύναται νὰ λάβῃ ἐκ τῆς Διευθύνσεως Μορφωτικῶν Σχέσεων τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν. Ἐπίσης ὀφείλει νὰ δηλώσῃ τὸ θέμα τὸ ὁποῖον θὰ ἀπατελέσῃ δι' αὐτὸν ἀντικείμενον ἐρεύνης ἐπὶ Εὐρωπαϊκοῦ ἐπιπέδου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑποτροφίας. Προθεσμία ὑποβολῆς αἰτήσεων μέχρι 15ης Αὐγούστου. Οἱ ὑποψήφιοι δέον νὰ μὴ ἔχουν ὑπερβῆ τὸ 45ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

ΟΙ ΑΓΡΟΤΑΙ

"Οταν ἡ ΕΔΑ καὶ οἱ συνοδοιπόροι της ἐκάλουν τοὺς ἀγρότας νὰ παραμείνουν μακρὰν ἀπὸ τὴν συγκέντρωσιν καὶ νὰ μὴ δώσουν τὸν σῖτον των εἰς τὰς τιμὰς ποὺ καθώρισεν ἡ κυβέρνησις καὶ ὅταν ἔσπευδον νὰ ὁρίσουν ἡμέραν κηρύξεως «ἀπεργίας», διέπραττον ἕνα τεράστιον σφάλμα καὶ ὑπέπιπτον εἰς μίαν πλάνην: Ἐπίστευον ὅτι οἱ ἀγρόται θὰ ἐπειθάρχουν εἰς τὰ κελεύσματά των, εἰς τὰ συνθήματά των. Καὶ ἀπέτυχον. Διότι οἱ ἀγρόται δὲν ἐπειθάρχησαν. Πρῶτοι οἱ Θεσσαλοὶ ἔσπευσαν νὰ παραδώσουν τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἀπεργίας, περισσότερον σῖτον εἰς τὴν συγκέντρωσιν ἀπὸ ἐκεῖνον ποὺ εἶχον προσφέρει τὴν προηγουμένην. Αἴφνης, ἡ Κορδῦτσα μὲ τὴν περιοχήν της ἔδωσε τὴν ἡμέραν τῆς ἀπεργίας 210 τόννους, ἔναντι 173 τῆς προηγουμένης. Καί, ἐν συνεχείᾳ, ἡ Θεσσαλία ἐπίσης.

Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Ὁ Ὁλλανδικὸς τύπος τῶν τελευταίων ἡμερῶν ἠσχολήθη ἐκτενῶς μὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ συγκεκριμένως μὲ τὴν ἀπόφασιν 15 Ὁλλανδῶν σπουδαστῶν ὅπως μεταβοῦν εἰς τὸ χωρίον τῆς Ἠπείρου Βίγλα καὶ βοηθήσουν, διὰ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας των, τοὺς κατοίκους εἰς τὴν τεχνικήν, ὑγειονομικήν, ἀρδευτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς κοινότητός των.

Οἱ σπουδασταὶ Ὁλλανδοὶ εἶναι διαφόρων σχολῶν: Ἰατρικῆς, μηχανικῆς, οἰκονομικῆς, γεωπονικῆς κ.λ.π. καὶ θὰ παραμείνουν εἰς Βίγλαν, Ἰούλιον καὶ Αὔγουστον, ἐργαζόμενοι ἐκεῖ διὰ τὴν πρόοδον τῆς κοινότητος.

Αἱ ἐφημερίδες ἐδημοσίευσαν ἐκτενῆ ἄρθρα ἐπὶ τῆς πρωτοβουλίας τῶν 15 Ὁλλανδῶν σπουδαστῶν. Ἡ «ΓΚΟΥΙ ΕΕΜΛΑΝΤΕΡ» γράφει μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Ἑλλὰς εἶναι πολὺ τῆς μόδας ἐφέτος. Ὅλα τὰ ταξειδιωτικὰ γραφεῖα διοργανώνουν ταξίδια πρὸς τὴν χώραν αὐτὴν τὴν κοιτίδα τοῦ πολιτισμοῦ μας.

ΤΑ ΚΟΝΤΑ & ΣΤΕΝΑ
ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ
ΜΑΚΡΑΙΝΟΥΝ ΚΑΙ ΦΑΡΔΑΙΝΟΥΝ ΜΕ ΤΟ ΠΑΡΑΛΗΦΘΕΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑ ΣΤΟ ΔΕΡΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
Γεροκωστοπούλου 27

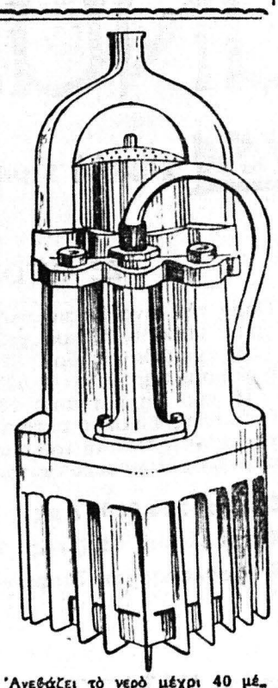

Ἀνεβάζει τὸ νερὸ μέχρι 40 μέτρα. Ἐλάχιστα ἔξοδα λειτουργίας.
Ἐργάζεται μὲ φωτιστικὸ ρεῦμα. Δὲν χρειάζεται κομμίαν εἰδικὴν ἐγκατάστασιν.
Ε. Κ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 89

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΡΓ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ & Α. ΙΓΓΛΕΣΗΣ
ΠΑΤΡΕΩΣ 9 — Πάτραι — Τηλ. 39—88

ΘΕΡΜΑ ΛΟΥΤΡΑ ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ
ΣΟΦΙΑΣ ΣΤΑΜΑΤΗ
ΤΗΛ. 35-86

Τὰ πλέον σύγχρονα θερμὰ λουτρὰ μὲ 40 λουτῆρας καὶ εἰδικὰς αἰθούσας γιὰ ἀτμόλουτρα καὶ χαμάμ.

Ἐνδείξεις: Ἀρθριτικά, ρευματισμοί, ἰσχυαλγίαι, μητρικὰ κ.λ.π.

Οἱ πελάται μας εἶναι βέβαιοι ὅτι κάνουν πραγματικὸ λουτρό, γιατὶ τὰ νερὰ τῆς Τερψιθέας εἶναι γαλανὰ καθαρὰ καὶ ἰαματικὰ καὶ τοῦτο γιατὶ στὴν Τερψιθέα δὲν βγαίνουν ὑπόνομοι τῆς πόλεως ἢ τῶν ἐργοστασίων, γιατὶ ὅπου βγαίνουν ὑπόνομοι τὰ νερὰ εἶναι μαῦρα, ἀηδῆ, καὶ μολυσμένα καὶ ἐπικίνδυνα γιὰ τὴν ὑγείαν τῶν λουομένων.

ΤΙΜΗ ΛΟΥΤΡΟΥ ΔΡΧ. 12
Συγκοινωνία δωρεὰν διὰ τῶν νέων αὐτοκινήτων μας.
Ἔναρξις Κυριακὴν 25 Ἰουνίου

ΜΟΔΕΣ ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΡΑΠΤΚΗΣ

Ὅσες ἐνδιαφέρεσθε:
* Γιὰ ἕνα ἐκλεκτό, κομψὸ καὶ τέλειο φόρεμα, ταγιέρ, παλτὸ κλπ, ὅπως τὸ βλέπετε στὰ πιὸ καλὰ φιγουρίνια.
* Γιὰ ἕνα Κροκὶ— Πατρὸν στὰ μέτρα τοῦ σώματός σας, ἐκ τῆς τελευταίας μόδας ποὺ ἐπέδειξαν οἱ οἶκοι τῶν Παρισίων.
* Γιὰ ἐκμάθησιν Γεωμετρικῆς Κοπτικῆς ἐντὸς δύο μηνῶν κατὰ τὸ νεώτερον σύστημα τῶν Παρισινῶν Σχολῶν.
* Ἐπισκεφθῆτε τὸ Ἐργαστήριον Ἐλευθέρων Σπουδῶν τῆς Μοδίστας
κ. ΒΑΣΩ ΛΑΓΑΡΗ-- ΜΕΡΕΜΕΤΗ
Κανακάρη 96 — ΠΑΤΡΑΙ. Τηλ. 34—00

ΑΥΤΟΜΑΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΒΑΦΗΣ ΔΕΡΜΑΤΙΝΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ
Σᾶς γνωστοποιοῦμεν, ὅτι τὸ κατάστημά μας εἶναι τὸ ΠΡΩΤΟΝ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ, ποὺ ἐγκατέστησε νεωτάτου τύπου ΑΥΤΟΜΑΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΒΑΦΗΣ ΔΕΡΜΑΤΙΝΩΝ ΕΙΔΩΝ (Τσάντες, παπούτσια, ζῶνες) ὡς καὶ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΣΤΙΛΒΩΜΑΤΟΣ ΑΙ ΒΑΦΑΙ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ, τελείως ἀπορροφητικαὶ καὶ μεγάλης ἀντοχῆς
ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΑΥΤΟΜΑΤΟΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΣΤΙΛΒΩΤΗΡΙΟΝ ΚΑΙ ΒΑΦΕΙΟΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΛΑΧΟΥ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 50 - ΤΗΛ. 50 06 (ἔναντι Κατράντζου)

ΜΙΧΑ ΤΣΙΓΚΑ
ΠΑΤΡΩΝ
ΜΙΧΑ - ΤΣΙΓΚΑ
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΩΛΕΝΟΣ
ΕΣΤΑΤΟΡΙΟΝ Α ΛΑ ΚΑΡΤ
Μέσα στὰ ἔλατα τὰ κρύα νερὰ
Ὑγεία - Δροσιὰ
Ἐξασφαλίσατε τὴν διαμονήν σας
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 46—60, —57—00
Τηλεφωνετον Μίχα

ΝΕΟΙ ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ;

ΤΟΥ κ. Τ. ΣΟΥΒΑΛΙΩΤΗ

Εἰς τὸ φύλλον τῆς 26ης Ἰουνίου τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος καὶ εἰς τὴν στήλην τῶν ἐπιστολῶν ἀνέγνωσα, ὅπως πάντα, μετ' ἀνυποκρίτου χαρᾶς ἓν ἀρθρίδιον τοῦ ἐξ Ὀδρυᾶς μαχητικοῦ καὶ ὀξυδερκοῦς ἀγρότου κ. Θ. Ἀνδρουτσοπούλου τὸ ὁποῖον ἀνεφέρετο εἰς τὸ ὀξύτατον πρόβλημα τῆς σημερινῆς νεότητος.

Μὲ τὸ συγκινοῦν τὰς καρδίας πολλῶν διανοουμένων καὶ ἁπλῶν ἀνθρώπων αὐτὸ ζήτημα θὰ ἤθελον καὶ ἐγὼ νὰ ἀσχοληθῶ. Συχνὰ ἀκούω καὶ ἀπὸ ἀνθρώπους μορφωμένους νὰ λέγουν, ὅτι ὅποιος ἐξασφαλίζει μιὰ ἐργασία εἰς τὴν πόλιν, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ζῇ ἀνετώτερον, ἐξέρχεται καὶ ἀπὸ τὸ πνευματικὸν σκότος. "Οσο καὶ κουτὸς συνεχίζουν καὶ ἐὰν εἶναι ἕνας νέος τῆς ὑπαίθρου, ὅταν γίνῃ κάτοικος μιᾶς πόλεως καθίσταται προοδευτικῶς πιὸ ἔξυπνος. Πρόθεσίς μου δὲν εἶναι νὰ κρίνω καὶ νὰ σχολιάσω τὴν πνευματικὴν ἄνοδον ποὺ συντελεῖται δῆθεν κατὰ τοὺς ἰδίους πάντοτε σοφοὺς εἰς ὅλους τοὺς νέους ποὺ πετοῦν τὴν ἀξίνα καὶ τὸ ἀροτρον καὶ ἐγκαθίστανται εἰς τὰς ἀσφαλτοστρωμένας πόλεις, ἀλλὰ νὰ ἐρευνήσω τὴν πνευματικὴν καὶ ψυχικὴν κατάστασιν τῶν νέων ποὺ ἔχουν γεννηθῆ καὶ ἀνατραφῆ εἰς τὰ ἀστικὰ κέντρα.

Καὶ θέτω ἐν πρώτοις τὸ ἐρώτημα: Οἱ νέοι τῶν πόλεων — δὲν ἐννοῶ βέβαια καὶ αὐτοὺς ποὺ ἔχουν περματίσει τὰς γυμνασιακὰς των σπουδὰς καὶ μερικοὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἔχουν ἐγγραφῆ καὶ εἰς ἀνωτέρας σχολάς — ἔχουν ἔναντι τῶν νέων τοῦ χωριοῦ πνευματικὴν ὑπεροχήν; Δὲν γνωρίζω τί ἀπάντησιν θὰ δώσουν οἱ ἀναγνῶσταί μου. Ἐγὼ ἀπαντῶ ὄχι. Οἱ νέοι τῶν πόλεων ποὺ καυχῶνται ὅτι εἶναι παντογνῶσται δὲν προχωροῦν καὶ τόσο γρήγορα ὥστε οἱ νέοι τῆς ὑπαίθρου νὰ μένουν πολὺ πίσω καὶ νὰ μένουν κατάπληκτοι ἀπὸ τὴν ταχύτητα μεθ' ἧς ἀνέρχονται οὗτοι. Τί γνωρίζει ὁ νέος τοῦ χωριοῦ; Ὁ νέος τοῦ χωριοῦ ξέρει πολὺ λίγα πράγματα, ξέρει μόνον νὰ ἐργάζεται κάτω καὶ ἀπὸ τὰς πλέον ἀφορήτους καιρικὰς συνθήκας, νὰ σφίγγῃ γερὰ τὴν ἀξίνα, νὰ χειρίζεται ἐπιδεξίως τὸν πέλεκυν, νὰ ἐνεργῇ εἰς τοὺς ἀμπελῶνας του ψεκασμόν, νὰ φιλοτεχνῇ ἀγκλίτσας, καὶ νὰ κάνῃ καὶ καμμιὰ πρόσθεσιν ὅταν πουλᾷ τὰ μετὰ τόσων μόχθων παραγόμενα προϊόντα του, καὶ νὰ κάνῃ καὶ ἄλλας παρεμφερεῖς ἐργασίας. Ὁ νέος τῶν ἀστικῶν κέντρων τί γνωρίζει; Ὁ νέος τῆς πολυθορύβου πόλεως ξέρει ζῶσας τὰ ὀνόματα τῶν διασημοτέρων καὶ δραστηριωτέρων καθαρμάτων τοῦ ὑποκόσμου τόσον τοῦ ἐσωτερικοῦ ὅσον καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, τῶν ὁποίων αἱ φωτογραφίαι καταλαμβάνουν μεγάλο μέρος εἰς τὴν πρώτην σελίδα ὡρισμένων ἐντύπων καὶ πόσον ἐτῶν εἶναι π. χ. ἡ Λόρεν, πόσα διαζύγια ἔχει ἐπιτύχει ὁ γοης Φρὰνκ Σινάτρα, καὶ ἄλλα παρόμοια. Μόρφωσιν κοινωνικήν, πολιτικήν, ἱστορικὴν κλπ. ἐλάχιστοι διαθέτουν.

Πόσοι ἐξ αὐτῶν παρακολουθοῦν διαλέξεις μορφωτικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ περιεχομένου ἢ διαβάζουν τακτικὰ πολιτικὰς ἐφημερίδας; Ἐκτὸς ἀπὸ καμμίαν ἀθλητικήν, ἄλλην ἐφημερίδα δὲν τοὺς τραβᾷ τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον. Εἶναι καὶ τακτικοὶ πελάται τῶν κινηματογράφων. Ποῖα ἔργα τοὺς δελεάζουν; Μόνον τὰ γκακστερικὰ καὶ κανένα ἀστυνομικόν.

«Ζῶμεν, ἀκούει κανεὶς ἀπὸ τὸ στόμα των, εἰς τὸν 20ον αἰῶνα καὶ ἐσὺ κοιμᾶσαι». Ὁ 20ος αἰῶνας εἶναι βέβαια ὁ πιὸ ἐπαναστατικός, καὶ τὰ σημερινὰ ἐπιτεύγματα τῶν διαφόρων ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν καὶ πρὸ ὀλίγων ἀκόμη δεκαετηρίδων οὔτε νὰ τὰ φανταισθοῦν δὲν ἠδύναντο οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι. Ἀλλὰ οἱ νεαροὶ αὐτοὶ τί ἄλλο ξέρουν ἐκτὸς ἀπὸ τὸ νὰ προφέρουν τὴν λέξιν «20ος αἰών»: Λέγεται μόρφωσις αὐτή; Ἔτσι εἶναι ἡ πνευματικὴ ἀνάπτυξις; Δὲν ἔχει μόνον ἡ νεολαία τῆς ὑπαίθρου ἀνάγκην ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς διαπλάσεως καὶ ἐξυγιάνσεως, ἀλλὰ καὶ ἡ νεολαία τῶν πόλεων. Καὶ τολμῶ καὶ δημοσίᾳ νὰ διαφωνήσω μὲ αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι ἐκπλάνης καὶ ἐσφαλμένης ἐκτιμήσεως τῆς πραγματικότητος ἔχουν συναγάγει τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ εἰς τὰς πόλεις μεταπήδησις τῶν χωριατοπαίδων δὲν λύνει μόνον τὰ βιωτικὰ ζητήματα ἀλλὰ καὶ τὰ πνευματικὰ τοιαῦτα. Εἶναι ἐπομένως ὀρθὸν τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀνδρουτσοπούλου λεχθὲν ὅτι εἰς τὰς πόλεις οἱ νέοι ἀλλάζουν μόνον γλῶσσα, καὶ τὰ κορίτσια μαθαίνουν νὰ λένε τὴν Ἑλένη π. χ. Λένα κλπ. καὶ νὰ τραγουδοῦν τὴν γατοῦλα τῆς Βουγιου κλάκη.

ΤΑΚΗΣ ΣΟΥΒΑΛΙΩΤΗΣ

Πρὶν ἐπέλθῃ τὸ ἀνεπανόρθωτον

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ

Τοῦ κ. Εὐαγγέλου Στρουμπούτα

Εἴχαμε πῆ νὰ ρίξουμε στὴ στάχτη τῆς λησμοσύνης ὅλα ὅσα κατὰ καιροὺς γράφτηκαν στὶς στῆλες τοῦ Πανελληνίου τύπου. Οὔτε θὰ ἐπιχειροῦσα ποτὲ νὰ ἀναχαιτίσω τὴν παραγωγὴ κιβδήλων ταλάντων, ἀφοῦ ἁρμοδιότερες φωνὲς χάθηκαν στὴν ἀπεραντοσύνη τῆς ἀδιαφορίας.

Μὲ ἀποτέλεσμα νὰ συνεχίζεται ἀπὸ τὰ λεγόμενα θεατρικὰ μπουλούκια ἡ ὑποτίμησις τοῦ καλλιτεχνικοῦ αἰσθητηρίου τοῦ λαοῦ. Καὶ ἡ, ἀντὶ τῆς ἀνυψώσεως, πτῶσις τῆς καλλιτεχνικῆς στάθμης τῆς ἐπαρχίας. Εἶναι ἀλήθεια